

bejdsløsheden, Tilskud, der nogenlunde kom til at svare til, hvad man ellers maatte udrede i Understøttelse til arbejdsløse, et, forekommer det mig, særdeles tiltalende Princip, at yde Tilskud til Arbejde i Stedet for til arbejdsløse, at yde Tilskud til Produktion i Stedet for til Lediggang og Stikstand.

I Lovforslaget blev det foreslaaet, at Tilskuddet skulde være 2 Kr. pr. Arbejdsdag pr. Arbejder, og at Tildelingen af dette skulde ske som Resultatet af en Undersøgelse, som et kritisk Udvalg paa Forhaand skulde foranstalte overfor de Industrier, der begærede et saadant Tilskud. Lovforslaget var, som det blev fremsat i Folketinget, tiltraadt af det saakaldte Kriseværnsudvalg, i hvilket 3 Medlemmer af Industriraadet har Sæde. Senere har, som bekendt, Industriraadet ogsaa offentlig udtalt, at endskønt man ikke holdt af Princippet Tilskud til Industrien, vilde man dog ikke modsætte sig Lovforslagets Gennemførelse. Man vilde altsaa ikke gaa saa vidt, som enkelte indenfor Industrien og Industriraadet havde foreslaaet, positivt at udtale sig mod Forslaget. Man erklærede tværtimod, at man ikke vilde udtale sig mod det.

Naturligvis er dette Lovforslag aldeles ikke tænkt som en Universalbalsam, der kan kurere hele Samfundet for de Besværigheder, det lider under. Det kunde kun blive en Hjælp overfor større eller maaske kun mindre Dele af det industrielle Liv. Det er jo ganske utvivlsomt, at det i høj Grad kunde virke støttende overfor Eksportvirksomheder. Det er ogsaa sikkert, at det i høj Grad kunde virke støttende overfor saadanne Virksomheder, som giver sig af med Skibsbygning, Skibsreparationer, Leverance af Motorer og meget andet, hvor man staar overfor Tilbud dels fra Indlandet, dels fra Udlandet. Ydelsen af et saadant Tilskud kunde virke som en Bedring af Produktionsvilkaarene, der altsaa satte den paagældende i Stand til bedre at staa sig i Konkurrencen med Udlandet. Og endelig vilde en saadan Lov utvivlsomt ogsaa kunne bringes i Anvendelse overfor i alt Fald Grene af Industrier, der i nogen Maade kan sidestilles med de oplagte Tilfælde, som jeg her har nævnt. Men da man jo ikke forud og uden at kunne give nogen Art af Tilsagn til Industrierne kan vente, at disse lægger alle Oplysninger paa Bordet, ligger det i Sagens Natur, at man ikke nøjagtigt kan vide, hvem der kan komme ind under denne Lov, og hvor mange arbejdsløse den vil kunne bringe Beskæftigelse. Saadant kan

ikke vides, før Loven er en Kendsgerning og det Organ, der skal undersøge Tingene, er tilvejebragt, saaledes at Industrien bliver i Stand til overfor Folk, der har den nødvendige Tavshedspligt, at give de Oplysninger, som i hvert enkelt Tilfælde maatte vise sig paakrævede. Naar man her og der har spurgt om, hvem og hvor mange der vil komme ind under denne Lov, har derfor ingen kunnet svare derpaa, fordi Industrien ganske naturligt vægrer sig ved at lægge alle Papirer paa Bordet, før den har nogenlunde Sikkerhed for at kunne faa det Tilskud, der er Tale om.

Som jeg sagde før, var det Hensigten, at et Udvalg skulde foretage denne Undersøgelse, et Udvalg, i hvilket saavel Arbejdsgiverne som Arbejderne skulde være repræsenteret. I Folketinget har man yderligere indsat, at ogsaa Rigsdagen skulde være repræsenteret i Udvalget med en Repræsentant for hvert af de bestaaende 4 politiske Partier, og endvidere har man i Folketinget indsat, at ogsaa en Repræsentant for Funktionærerne i Industrien skulde have Sæde i Udvalget. Jeg har fornuftigvis ikke kunnet have noget imod, at Rigsdagen paa den Maade direkte kommer i Forbindelse med Sagen, selv om jeg ved Sagens første Behandling har sagt, at jeg maatte ønske, at Udvalget blev saa lille som muligt, saa let arbejdende som muligt, og at jeg derfor kunde tænke mig at knytte Forbindelsen mellem Udvalget og Rigsdagen paa anden Maade. Selv om jeg altsaa havde denne principielle Opfattelse, kunde jeg dog naturligvis paa den anden Side ikke indvende noget imod, naar Rigsdagen ønskede direkte at være med i Udvalget, at det skete paa den sædvanlige Maade, med Udpægning af Repræsentanter for de forskellige politiske Opfattelser.

Udvalget skulde altsaa bedømme Sagerne og virke sammen med Ministeriet og Ministeren, som efter Indstilling fra Udvalget skulde give Sanktion i de enkelte Tilfælde til Udbetaling af de Tilskud, der blev Tale om, og naar man gennem Udvalgets Arbejde var kommet til Klarhed over, hvor mange Industrier og hvor mange Arbejdere der vilde kunne hjælpes ved denne Lov, vilde man ogsaa derigennem komme til Klarhed over, hvad der manglede, og om man var i Stand til at bøde noget paa disse Mangler. Der skulde altsaa med andre Ord efter denne Foranstaltning følge andre Foranstaltninger. Hvis Krisen holdt sig, hvis det var paakrævet fortsat at beskæftige sig med Støtteforanstaltninger, skulde saadanne andre Midler bringes i Anvendelse,